แถลงข่าวเวลา 8.30 น.
6 กันยายน 2547

NESDB *Economic Outlook*

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสสอง ปี 2547 และแนวโน้มปี 2547-2548

- เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.3 ชะลอลงจากร้อยละ 6.6 ในไตรมาสแรกของปี จากปัจจัยทั้งด้านการผลิตและการใช้จ่าย
- อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 3.0 ณ ปลายไตรมาสที่สอง เนื่องจากราคาสินค้าอาหารที่ยังเพิ่มสูง และสินค้าอื่นๆ ที่เริ่มปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศและด้านต่างประเทศยังมีความมั่นคง
- ในครึ่งหลังของปี ข้อจำกัดทั้งภายในและภายนอก เช่น การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทยและราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ยังเพิ่มสูงจะมีผลให้เศรษฐกิจขยายตัวได้น้อยกว่าครึ่งปีแรก และคาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 6.0-6.5
- ข้อจำกัดที่จะยังมีแนวโน้มต่อไปถึงปีหน้า ทำให้คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.5-6.5 ในปี 2548

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100

www.nesdb.go.th

ภาพรวม

ภาพรวมเศรษฐกิจไตรมาสที่สอง และแนวโน้มปี 2547-2548

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สอง ปี 2547 ขยายตัวร้อยละ 6.3

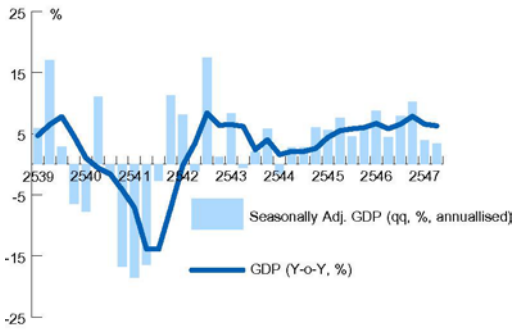

คาดว่าตลอดปี 2547 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวประมาณร้อยละ 6.0-6.5 และอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นร้อยละ 2.7

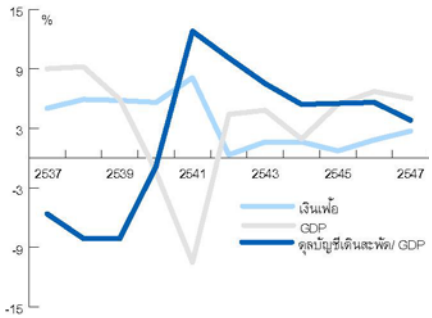

ในไตรมาสที่สอง ปี 2547 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 6.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 6.6 ในไตรมาสแรก ภาคเกษตรมีผลผลิตน้อยกว่าไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวในอัตราชะลอลง อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเกษตรที่อยู่ในระดับสูงยังช่วยให้รายได้ของเกษตรกรขยายตัวดี ในภาคการเงินธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นแต่การบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนยังขยายตัวในอัตราชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสแรก

ราคาสินค้าเกษตรและราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นร้อยละ 3.0 ในเดือนมิถุนายนและร้อยละ 3.1 ในเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม เนื่องจากราคาทั้งในหมวดอาหารและมิใช่อาหารเพิ่มขึ้นมาก อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพด้านอื่นๆ เช่น ดุลบัญชีเดินสะพัด ทุนสำรองระหว่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนและหนี้สาธารณะยังมีความมั่นคง

ในครึ่งหลังของปี การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทยและราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ยังเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนในภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอลงกว่าครึ่งแรกของปี ดังนั้น เศรษฐกิจไทยในปี 2547 จะขยายตัวได้ในอัตราร้อยละ 6.0-6.5

ในปี 2548 เศรษฐกิจโลกจะยังชะลอตัวลงทั้งเศรษฐกิจสหรัฐฯ ญี่ปุ่น และจีน นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดในประเทศ เช่น แนวโน้มการปรับอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นตาม Fed Fund Rate และอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น และการทยอยปรับเพดานราคาน้ำมันดีเซลขายปลีกเพื่อลดภาระของรัฐในการชดเชยราคาน้ำมัน จะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราร้อยละ 5.5-6.5 และอัตราเงินเฟ้ออยู่ในช่วงประมาณร้อยละ 2.8-3.0

1. เศรษฐกิจไทยไตรมาสสอง ปี 2547

(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา)

	2545	2546			2547		
	ทั้งปี	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	ทั้งปี
เศรษฐกิจโลก	3.0			3.9			4.4
สหรัฐอเมริกา	1.9	3.5	4.4	3.0	5.0	4.7	4.4
สหภาพยุโรป1/	1.0	0.6	1.0	0.7	1.6	2.2	2.3
กลุ่มยูโร	0.8	0.4	0.7	0.5	1.3	2.0	1.8
เยอรมนี	0.2	-0.3	0.0	-0.1	0.8	1.5	1.8
ญี่ปุ่น	-0.4	1.9	3.1	2.7	5.9	4.4	4.0
ฮ่องกง	2.3	4.0	4.9	3.3	7.0	12.1	6.3
สิงคโปร์	2.2	1.7	4.9	1.1	7.5	13.0	7.6
เกาหลีใต้	7.0	2.4	3.9	3.1	5.3	5.5	5.2
ไต้หวัน	3.6	4.0	5.7	3.3	6.7	7.7	5.5
อินโดนีเซีย	4.3	3.7	4.1	4.5	5.0	4.3	4.7
ฟิลิปปินส์	4.4	4.8	5.0	4.5	6.4	6.2	4.8
มาเลเซีย	4.1	5.2	6.6	5.2	7.6	8.0	6.6
ไทย	5.4	6.6	7.8	6.8	6.6	6.3	6.0-6.5
จีน	8.0	9.6	9.9	9.1	9.8	9.6	8.0

หมายเหตุ : หน่วยงานภาครัฐ และค่าเฉลี่ยหลายแหล่ง , 1/ EU15

1.1 เศรษฐกิจโลกในไตรมาสสอง ปี 2547

เศรษฐกิจหลักทั้งเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน ชะลอตัวในไตรมาสที่สอง จากผลของการดำเนินนโยบายการเงินการคลังที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลต่อเนื่องทำให้การส่งออกและการลงทุนเอกชนของญี่ปุ่นชะลอตัวลง ในขณะที่ญี่ปุ่นเองก็มีการลดการลงทุนภาครัฐลงด้วยเพื่อบรรเทาปัญหาหนี้สาธารณะ อย่างไรก็ตามกลุ่มประเทศในเอเชีย และสหภาพยุโรป ขยายตัวได้มากขึ้นในไตรมาสที่สองทั้งจากอุปสงค์ภายในที่ยังเข้มแข็งในหลายประเทศ และการส่งออกที่ยังขยายตัวได้ดีในไตรมาสที่สอง โดยเฉพาะในประเทศสิงคโปร์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 4.7 ในไตรมาสที่สอง ต่ำลงกว่าร้อยละ 5.0 ในไตรมาสแรกของปี สัญญาณของเศรษฐกิจชะลอตัวชัดเจนมากขึ้นเมื่อพิจารณาจากการขยายตัวของเศรษฐกิจที่เปรียบเทียบไตรมาสต่อไตรมาส โดยที่ไตรมาสที่สองขยายตัวเพียงร้อยละ 2.8 ต่อปีลดลงจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสแรก แม้ว่าราคาสินค้ายังไม่ปรับเพิ่มขึ้นมากและอัตราดอกเบี้ยจะยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสะท้อนว่าการปรับตัวชะลอลงมากนั้นอาจเป็นภาวะชั่วคราวที่เกิดขึ้นจากความกังวลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจในอนาคตจากการที่ราคาน้ำมันเพิ่มสูงขึ้นมากและอัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาขึ้นจึงทำให้ครัวเรือนชะลอการใช้จ่ายลงมาก อย่างไรก็ตามการลงทุนภาคเอกชนโดยเฉพาะการลงทุนในเครื่องจักร อุปกรณ์ และซอฟแวร์ยังขยายตัวได้ดี **เศรษฐกิจญี่ปุ่น**ขยายตัวร้อยละ 4.4 ชะลอจากการขยายตัวร้อยละ 5.9 ในไตรมาสแรก เนื่องจากทั้งการส่งออก การใช้จ่ายครัวเรือน และการลงทุนภาคเอกชนชะลอลง การส่งออกที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.2 ยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก การใช้จ่ายครัวเรือนเริ่มชะลอตัวชัดเจนมากขึ้น ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวมาก อัตราการว่างงานค่อนข้างทรงตัวที่ร้อยละ 5.0 และแรงกดดันต่อราคาสินค้ายังมีน้อย **เศรษฐกิจกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป** ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากไตรมาสแรก โดยในไตรมาสที่สองเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 2.2 สูงกว่าร้อยละ 1.6 ในไตรมาสแรก จากการฟื้นตัวของการส่งออกโดยเฉพาะการส่งออกไปสหรัฐฯ ซึ่งมีผลต่อเนื่องต่อความเชื่อมั่นและกระตุ้นให้การใช้จ่ายภาคเอกชนฟื้นตัว ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาการว่างงานจากเงื่อนไขด้านตลาดแรงงานที่ไม่ยืดหยุ่นและความกังวลต่อความสามารถในการจ่ายสิทธิประโยชน์ของกองทุนการประกันสังคมในหลายประเทศ **เศรษฐกิจจีน**ขยายตัวร้อยละ 9.6 ต่อเนื่องจากการขยายตัวในอัตราร้อยละ 9.8 ในไตรมาสแรกของปี โดยที่การใช้จ่ายครัวเรือนยังขยายตัวได้ดี เช่นเดียวกับการส่งออก อย่างไรก็ตามจากความพยายามของรัฐบาลจีนในการควบคุมอัตราการขยายตัวของการลงทุนในประเทศทำให้การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 43.0 ในไตรมาสแรกเป็นร้อยละ 29.0 ในไตรมาสที่สอง ซึ่งเป็นสัญญาณของการลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจค่อนข้างชัดเจนที่ทำให้คลายความกังวลเรื่องความร้อนแรงของเศรษฐกิจลงได้ระดับหนึ่ง

เศรษฐกิจเอเชียไม่รวมญี่ปุ่น เศรษฐกิจของหลายประเทศขยายตัวได้มากขึ้นในไตรมาสที่สอง อาทิ เกาหลีใต้ สิงคโปร์ ไต้หวัน ฮ่องกงและมาเลเซีย โดยขยายตัวในอัตราร้อยละ 5.5 13.0 7.7 12.1 และ 8.0 เมื่อเทียบกับระยะเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.3 7.5 6.7 7.0 และ 7.6 ในไตรมาสแรก การขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียนในไตรมาสนี้ยังมีลักษณะฐานกว้าง กระจายตัวสู่ภาคการผลิตและสนับสนุนโดยแหล่งการใช้จ่ายต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ความต้องการภายในประเทศทั้งการใช้จ่ายเพื่อบริโภคและการลงทุนขยายตัวได้ดีในทุกประเทศ และประเทศเหล่านี้ยังสามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะการส่งออกไปยังตลาดจีน สหรัฐฯ และในภูมิภาคเอเชียเอง กลุ่มสินค้าส่งออกที่ภูมิภาคเอเชียได้รับประโยชน์ ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคมและเคมีภัณฑ์และยารักษาโรค ซึ่งยังเพิ่มขึ้นมากในไตรมาสนี้

1.2 เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสองปี 2547:

เศรษฐกิจไทยไตรมาสสอง ปี 2547:
เศรษฐกิจชะลอตัวแต่การขยายตัวยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีแรงกระตุ้นจากอุปสงค์ภายในประเทศยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก

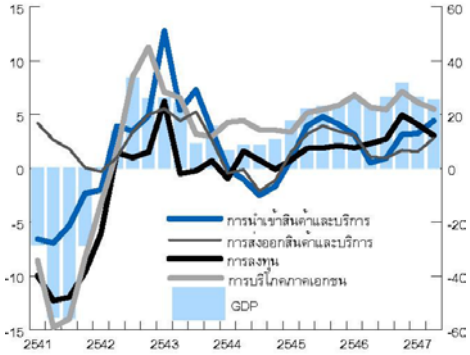

เศรษฐกิจไตรมาสที่สอง: เศรษฐกิจชะลอตัวแต่แรงกระตุ้นจากอุปสงค์ภายในประเทศยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ในไตรมาสที่สองเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 6.3 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 6.6 ในไตรมาสแรกปีนี้และ 7.8 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2546 และเมื่อพิจารณาความเคลื่อนไหวไตรมาสต่อไตรมาส เศรษฐกิจในไตรมาสที่สองเพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกร้อยละ 2.9 ต่อปี ต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 9.4 10.2 และ 3.2 ในช่วง 3 ไตรมาสที่ผ่านมาอย่างชัดเจนแม้ว่าผลกระทบจากปัญหาระยะสั้นซึ่งประกอบด้วย ปัญหาการระบาดของไข้หวัดนกและปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้คลี่คลายมากขึ้น ในไตรมาสที่สองนี้อุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวลงค่อนข้างชัดเจน ในขณะที่การสะสมสะต็อคมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ของการสะสมสะต็อคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ในขณะที่ปริมาณการขายหรือยอดขายขั้นสุดท้าย (final sale) มีการชะลอตัวลง โดยยอดขายในไตรมาสที่สองนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 ช้าลงกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในไตรมาสแรก และค่อนข้างช้าลงมากเมื่อเทียบกับร้อยละ 5.7 และ 7.0 ในสองไตรมาสสุดท้ายของปี 2546 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวสูงสุด

สัญญาณการชะลอตัวของเศรษฐกิจเหล่านี้สะท้อนทั้งการปรับตัวตามแนวโน้มปกติของวัฏจักรเศรษฐกิจและผลกระทบจากปัจจัยชั่วคราวเช่นราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นมาก ที่ทำให้การชะลอตัวเกิดขึ้นเร็วและแรงกว่าแนวโน้มการปรับตัวตามปกติ ซึ่งเมื่อปัจจัยระยะสั้นเหล่านี้หมดไปเศรษฐกิจก็กลับมาขยายตัวได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตามการปรับตัวตามวัฏจักรแสดงว่าประเทศไทยได้อยู่ในช่วงเศรษฐกิจขยายตัวสูงมาระยะหนึ่งและมีการใช้ประโยชน์จากกำลังการผลิตส่วนเกินที่สะสมอยู่ในระบบเศรษฐกิจ ที่ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ในอัตราที่สูงกว่าศักยภาพการขยายตัวได้ระยะหนึ่งโดยไม่สร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อจนกระทบเสถียรภาพ อย่างไรก็ตามเมื่อผ่านไประยะหนึ่งและกำลังการผลิตส่วนเกินลดลงต่อเนื่อง แรงกดดันต่อเงินเฟ้อก็เริ่มปรากฏมากขึ้น ประกอบกับผลกระทบจากราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นมากเป็นภาวะชั่วคราวทำให้แรงกดดันต่อ

อัตราเงินเฟ้อยิ่งมากขึ้นกว่าแนวโน้มปกติ การปรับตัวชะลอลงของการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงปี 2547 นี้จึงเป็นการปรับตัวเข้าสู่การขยายตัวตามศักยภาพในระยะปานกลางตามแนวโน้มปกติที่ถูกซ้ำเติมโดยปัจจัยชั่วคราว ที่รัฐบาลจะต้องระมัดระวังไม่ให้การปรับตัวผันผวนมากเกินไป

สัดส่วนการสะสมสินค้าคงคลังต่อยอดขาย
ที่เพิ่มขึ้นเป็นสัญญาณชี้ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวในอนาคต

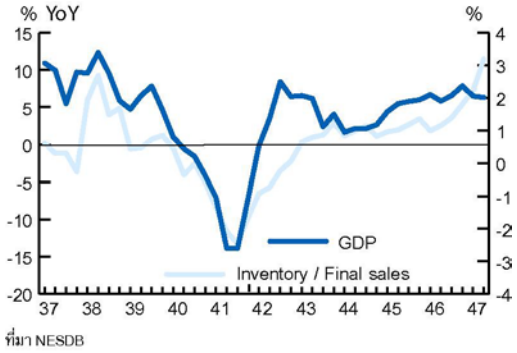

ในด้านอุปสงค์จะเห็นว่าอุปสงค์ภายในประเทศยังเป็นแรงสนับสนุนการขยายตัวที่สำคัญ **การใช้จ่ายครัวเรือน ณ ราคาคงที่**เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 ชะลอลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสแรก เนื่องจากราคาสินค้าเริ่มปรับตัวขึ้น โดยเฉพาะการปรับเพดานราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 91 และ 95 ส่งผลต่อการปรับตัวของผู้บริโภค ทำให้มีการใช้จ่ายอย่างระมัดระวังมากขึ้น อย่างไรก็ดี กำลังซื้อของประชาชนยังคงเพิ่มขึ้นจาก (1) ภาคราชการมีการปรับเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน (2) รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้น และ (3) สินเชื่อเพื่อการบริโภคของธนาคารพาณิชย์ **การลงทุนรวม** ขยายตัวร้อยละ 12.1 ต่ำกว่าร้อยละ 16.2 ในไตรมาสที่ 1 การขยายตัวยังคงมาจากการลงทุนของภาคเอกชนที่ขยายตัวได้ร้อยละ 16.2 แต่ก็ชะลอตัวลงจากร้อยละ 17.8 ในไตรมาสที่ 1 เช่นกัน การลงทุนภาคเอกชนยังขยายได้ดีทั้งการลงทุนด้านการก่อสร้างและการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ ส่วนภาครัฐเป็นการเพิ่มขึ้นของการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ และการลงทุนในการก่อสร้างของภาครัฐลดลง สำหรับการใช้จ่ายรัฐบาลเพื่อการอุปโภคและบริโภค ณ ราคาคงที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.2 ในไตรมาสแรก

ในภาคการค้าต่างประเทศปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.6 เร่งตัวมากขึ้นกว่าการขยายตัวร้อยละ 12.9 ในไตรมาสแรก ซึ่งเป็นการเร่งตัวมากขึ้นทั้งสินค้าและบริการ ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1 เร่งตัวขึ้นจากไตรมาสแรกเช่นกันเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นมากจากฐานที่ต่ำเป็นสำคัญโดยที่ปริมาณการส่งออกสินค้ามิได้เร่งตัวมากขึ้น ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าด้านการส่งออกทำให้การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิยังคงเป็นปัจจัยที่ชะลอการขยายตัวของเศรษฐกิจลง อย่างไรก็ตามราคาสินค้าส่งออกโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าราคาสินค้านำเข้า เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกเพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะข้าวและยางพารา ประกอบกับกลุ่มสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีสูงก็มีราคาเพิ่มขึ้นมากเช่นกัน ดังนั้นประเทศไทยจึงได้เปรียบอัตราการค้า (Term of trade) ทั้งในส่วนของสินค้าและบริการ การเกินดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดจึงลดลงไม่มากและยังเป็นปัจจัยบวกต่อรายได้และกำลังซื้อของประชาชนและช่วยชดเชยผลกระทบจากราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นได้ในระดับหนึ่ง

ในด้านการผลิต **สาขาเกษตร**ลดลงร้อยละ 7.5 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 เนื่องจากภาวะฝนแล้งและไข้หวัดนกระบาดต่อเนื่อง ผลผลิตลดลงใน 3 หมวดคือ (1) พืชหลัก คือ ข้าวนาปรัง อ้อยซึ่งหมดฤดูหีบอ้อย มันสำปะหลัง และข้าวโพด (2) ประมง โดยเฉพาะกุ้งส่งออกเนื่องจากการไต่สวน Anti-dumping ของสหรัฐฯ ทำให้ผู้ส่งออกเร่งส่งออกกุ้งไปตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 และ (3) ปศุสัตว์ ผลผลิตที่ลดลง ได้แก่ สัตว์ปีกโดยเฉพาะไก่เนื้อและไก่ไข่ ในส่วนของยางพารา ผลผลิตดีขึ้นแต่ก็ไม่ทันกับความต้องการของตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ดี ในไตรมาสที่ 1 ปริมาณการส่งออกยางลดลงค่อนข้างมากเนื่องจากมีการเร่งส่งออกยางพาราในปีที่แล้วค่อนข้างมากเนื่องจากราคาสูงเป็นประวัติการณ์ ทำให้สต็อกยางพาราลดลงไปมาก **สาขาอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ 7.7 เท่ากับไตรมาสที่ 1 อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวได้ตามภาวะการส่งออก ยกเว้นหมวดอาหาร ซึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะการระบาดของไข้หวัดนก แต่หมวดวัสดุก่อสร้างเริ่มมีปัญหา

ราคาวัสดุก่อสร้างปรับตัวเพิ่มขึ้นและเริ่มเกิดภาวะขาดแคลนในวัตถุดิบบางประเภท เช่น เหล็กและปูนซีเมนต์ ซึ่งมีการส่งออกมากขึ้น **สาขาอื่น ๆ** ส่วนใหญ่ขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะสาขาบริการและการท่องเที่ยว ซึ่งปีที่แล้วประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคซาร์ส ดังนั้นในไตรมาสที่ 2 ของปีนี้ ยอดจำนวนนักท่องเที่ยวจึงเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 88.0 จากฐานปีที่แล้วที่ต่ำมาก

เศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ทำให้มี**จำนวนผู้มีงานทำ** ณ ณ สิ้นไตรมาสที่สองเพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นไตรมาสที่สองปี 2546 ร้อยละ 4.7 โดยที่จำนวนผู้มีงานทำทั้งในภาคเกษตรภาคนอกเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในช่วงไตรมาสที่สองมีผู้ว่างงานจำนวน 0.813 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ของกำลังแรงงานรวม ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ว่างงาน 0.865 ล้านคนซึ่งคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 2.50 ในระยะเดียวกันปี 2546

ในด้านสถานการณ์**ราคาสินค้า** ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 สูงกว่าอัตราร้อยละ 1.9 ในไตรมาสแรกเนื่องจากราคาสินค้าในหมวดอาหารเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 5.0 ตามราคาเนื้อสุกรและสัตว์ที่มีความต้องการเพิ่มขึ้นทดแทนการบริโภคเนื้อสัตว์ปีก ในขณะที่ราคาพืชผัก ผลไม้ และผลิตภัณฑ์จากแป้ง รวมทั้งราคาไข่ที่เพิ่มขึ้นมาก สำหรับในหมวดอื่น ๆ ที่มิใช่อาหารและเครื่องดื่มราคาสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 สูงกว่าร้อยละ 0.2 ในไตรมาสแรกเนื่องจากผลกระทบราคาน้ำมันแม้จะมีการตรึงราคาน้ำมันภายในประเทศไว้ ณ ระดับหนึ่งก็ตาม ประกอบกับต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปีที่แล้วทำให้เริ่มมีการทะยอยปรับราคาสินค้าเพิ่มขึ้น อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในไตรมาสที่สองเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 0.4 สูงกว่าร้อยละ 0.1 ในไตรมาสแรกเนื่องจากเริ่มมีผลกระทบต่อเนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น

ใน 8 เดือนแรกอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 2.5 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 0.3

สำหรับดัชนีราคาผู้ผลิต ณ ระดับขั้นตอนการผลิตต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้น ในช่วง 7 เดือนแรกปี 2547 ดัชนีราคาผู้ผลิตในขั้นตอนของวัตถุดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9 สูงกว่าร้อยละ 6.0 ในขั้นตอนของสินค้ากึ่งวัตถุดิบ สูงกว่าอัตราเพิ่มร้อยละ 3.2 ในขั้นตอนของสินค้าสำเร็จรูปอย่างชัดเจน โครงสร้างการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแสดงว่า การผลักภาระต้นทุนไปสู่ผู้บริโภคทำได้ไม่มากและเป็นลักษณะที่ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2546 ซึ่งต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มขึ้น

ภาคการเงินและสถานการณ์ทางการเงิน:
มีการขยายสินเชื่อเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ยอดคงค้างสินเชื่อภาคเอกชน ณ สิ้นไตรมาสที่สองเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 4.4 ณ สิ้นไตรมาสแรก ความต้องการสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่อเนื่องทำให้ยอดคงค้างสินเชื่อเริ่มเพิ่มขึ้นเร็วกว่ายอดเงินฝากซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ณ สิ้นไตรมาสที่สองนี้ สัดส่วนของสินเชื่อต่อเงินฝาก ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2547 อยู่ที่ระดับ 94.1 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงสุดในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ชี้ว่าสภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์เริ่มปรับตัวลดลงแม้จะยังอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ ภาคธุรกิจเอกชนบางส่วนใช้ผลกำไรสุทธิของบริษัทในการลงทุนและเป็นทุนดำเนินการ ในไตรมาสที่สองนี้ การระดมทุนโดยใช้การออกตราสารทุนใหม่ยังเพิ่มขึ้นมากโดยที่ส่วนหนึ่งเป็นการเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน แต่หุ้นกู้เอกชนที่ออกใหม่ลดลงร้อยละ 4.6

สถานการณ์โดยรวมภาคการเงินมีการปรับตัวดีขึ้น โดยมูลค่าเพิ่มของภาคการเงินที่วัดโดยระบบบัญชีประชาชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 11.7 ในไตรมาสแรก ซึ่งส่วนหนึ่งเนื่องจากการขยายสินเชื่อของสถาบันการเงินที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามสัดส่วน NPLs ตลอดช่วงปีนี้ยังค่อนข้างทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงร้อยละ 12.0 จนถึงสิ้นไตรมาสที่สอง แต่เป็นอัตราที่ลดลงจากร้อยละ 15.7 ณ สิ้นไตรมาสที่สองปีที่แล้ว

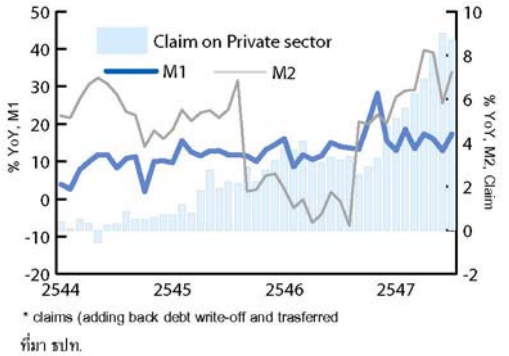

สำหรับอัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสที่สองอ่อนค่าลงตลอดช่วงไตรมาสที่สองโดยเคลื่อนไหวอยู่ในช่วงระหว่าง 39.04-40.94

บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และมีค่าเฉลี่ยของไตรมาสเท่ากับ 40.22 บาทต่อดอลลาร์ อ่อนค่ากว่าในไตรมาสแรกร้อยละ 2.6 เนื่องจากค่าเงินดอลลาร์ที่แข็งขึ้น ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น และนักลงทุนต่างชาติขายหลักทรัพย์จากตลาดทุนมากขึ้น เป็นสำคัญ และราคาสินค้าที่ยังปรับเพิ่มไม่มากนักทำให้ค่าเงินที่แท้จริงยังอ่อนลง

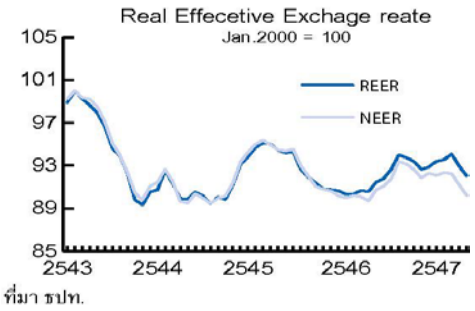

ที่มา ธปท.

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ค่อนข้างทรงตัว ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นไตรมาสสอง เท่ากับ 646.6 ใกล้เคียงกับระดับ 647.3 ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2547 แต่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับระดับ 484.11 ณ สิ้นไตรมาสเดียวกันปี 2546 โดยมูลค่าซื้อขายต่อวันลดลงมากจากเฉลี่ย 28,729 ล้านบาทในไตรมาสแรกของปี 2547 เป็นเฉลี่ย 19,237 ล้านบาทต่อวันในไตรมาสที่สอง หรือลดลงร้อยละ 33.0 แต่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 87.5 จากข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 3 กันยายน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์เท่ากับ 629.08 โดยมีมูลค่าซื้อขายเท่ากับ 16,882.2 ล้านบาท

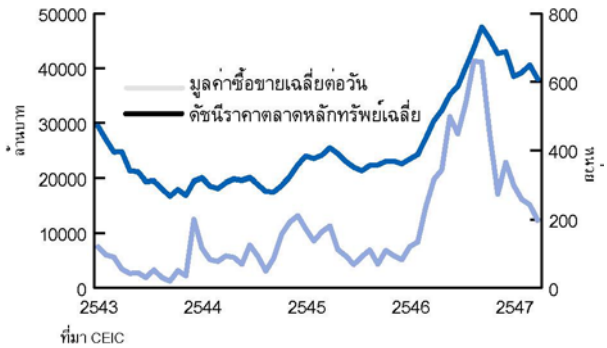

ที่มา CEIC

โดยภาพรวมเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ

- **ฐานะการคลังรัฐบาล**ปรับตัวดีขึ้น โดยในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2547 ดุลการคลังรวมเกินดุล 84,650 ล้านบาท และ ณ สิ้นไตรมาสที่สองปี 2547 หนี้สาธารณะคงค้างมีจำนวน 2,932,228 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.30 ของ GDP โดยจำแนกเป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงร้อยละ 25.54 ของ GDP หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงินร้อยละ 13.4 และหนี้สินของกองทุนฟื้นฟูฯ ร้อยละ 6.36 ของ GDP โดยที่สัดส่วนและยอดคงค้างหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นจากการที่รัฐบาลกู้โดยตรงเพิ่มขึ้นโดยการออกพันธบัตรเพื่อชดเชยความเสียหายให้กับกองทุนฟื้นฟูฯ
- ทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ที่ระดับ 43.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2547 **คิดเป็น 3.7 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น**

นอกจากนี้ในระดับจุลภาคเริ่มมีการปรับตัวดีขึ้น อาทิ ผลประกอบการภาคธุรกิจเอกชนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ครึ่งหลังปี 2545 และในไตรมาสที่สองปีนี้ผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.2 ต่อเนื่องจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.6 ในไตรมาสแรกทำให้บริษัทธุรกิจเอกชนมีแหล่งเงินทุนจากภายในเพื่อการลงทุนได้มากขึ้น หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดให้เกิดรายได้ลดลง และความมั่นคงทางการเงินของภาคธุรกิจมีมากขึ้น โดยที่สัดส่วนหนี้ต่อทุนลดลงจากร้อยละ 4.42 ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2546 เป็นร้อยละ 4.21 ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2547 ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ฟื้นตัวดีขึ้น และมีการใช้มาตรการด้านสินเชื่อเพื่อป้องกันการเก็งกำไรและมิให้ภาคอสังหาริมทรัพย์ร้อนแรงเกินไป บนพื้นฐานเศรษฐกิจที่ดีขึ้น บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือได้ปรับเพิ่มอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศไทยเพิ่มขึ้น

การเปลี่ยนแปลงการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ

Credit Agency	Rating Change			Outlook Change		
	from	To	date	from	to	date
S&P	BBB	BBB+	08/04	Positive	Stable	08/04
Moody's	Baa3	Baa1	11/03	Positive	Stable	11/03
Fitch	BBB-	BBB	09/03	Positive	Stable	09/03
JCR	BBB	BBB+	11/02	Stable	Positive	11/03

* Sovereign Credit Rating: Foreign Currency-Long term

2. เงื่อนไขและปัจจัยทางเศรษฐกิจปี 2547

2.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในครึ่งหลังและตลอดปี 2547

ในครึ่งหลังของปีเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง ทั้งเศรษฐกิจสหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน และประเทศเอเชียอื่น ๆ แต่อัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยที่ค่อนข้างสูงในครึ่งแรกทำให้โดยรวมตลอดปีเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวในระดับที่น่าพอใจคือร้อยละ 4.4 สูงกว่าร้อยละ 3.9 ในปี 2546 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจสหรัฐฯ และญี่ปุ่น ที่ขยายตัวได้ดีกว่าในปี 2546 อย่างชัดเจน จากผลการดำเนินนโยบายดอกเบี้ยต่ำ และการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยมาตรการเฉพาะสาขา ในขณะที่เศรษฐกิจเอเชียได้รับผลบวกจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกประกอบกับยังมีผลจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ปริมาณการค้ากับจีนและภายในภูมิภาคเองก็ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดี

ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นทำให้อัตราเงินเฟ้อทั้งในกลุ่มเศรษฐกิจหลัก กลุ่มเศรษฐกิจใหม่ และเศรษฐกิจกำลังพัฒนามีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าอัตราเงินเฟ้อในปีที่ผ่านมา แต่ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่ากังวล ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นเป็นผลจากราคาวัตถุดิบและสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น แรงกดดันต่อราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคที่ยังมีไม่มากจนน่าเป็นห่วงนั้นเนื่องจากเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการคือ (1) กำลังการผลิตส่วนเกินยังมีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง แม้จะมีทิศทางลดลงอย่างต่อเนื่องในขณะที่มีการแข่งขันสูงและ (2) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในหลายประเทศช่วยลดแรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อ ดังนั้นการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในหลายประเทศจึงค่อยเป็นค่อยไป นอกจากนี้ความเคลื่อนไหวที่สำคัญ 2 ประการในหลายประเทศที่เป็นเศรษฐกิจหลักและเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกที่จะเป็นแรงเหวี่ยงและช่วยรักษาการขยายตัวของเศรษฐกิจไว้ไม่ให้ชะลอลงรุนแรงเกินไป คือ อัตราการว่างงานที่ลดลง และการลงทุนภาคเอกชนที่ยังขยายตัวได้ดี

เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวได้สูงขึ้นร้อยละ 4.4 ในปี 2547 สูงกว่าร้อยละ 3.0 ในปี 2546 ประสิทธิภาพแรงงานของสหรัฐฯ ยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากความพยายามของธุรกิจเอกชนในการปรับปรุงกิจการและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับสูงเป็นระยะเวลาติดต่อกันหลายปีก่อนช่วงเศรษฐกิจชะลอตัวในปี 2544 ทำให้แรงกดดันต่อราคาสินค้ายังไม่มากแม้ว่าเศรษฐกิจจะเร่งตัวมากขึ้น โดยอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเท่ากับร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในปี 2546 เล็กน้อย และอัตราการว่างงานโดยเฉลี่ยมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 5.7 ณ ต้นปี 2547 เป็นร้อยละ 5.5 ณ สิ้นปี 2547

อย่างไรก็ตามการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดที่เพิ่มขึ้นควบคู่กับการขาดดุลการคลังยังเป็นปัญหาพื้นฐานของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และกดดันให้ค่าเงินดอลลาร์สรอ. อ่อนค่าลง

เศรษฐกิจในกลุ่มสหภาพยุโรป มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.3 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.7 ในปี 2546 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.2 โดยที่เศรษฐกิจกลุ่มยูโรมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.8 อุปสงค์ภายในประเทศปรับตัวดีขึ้นจากผลต่อเนื่องจากการส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปีที่แล้ว ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคปรับตัวดีขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการจ้างงานที่อัตราการว่างงานเริ่มทรงตัว อย่างไรก็ตามภาวะเศรษฐกิจสหรัฐฯ ชะลอตัวและราคาน้ำมันที่สูงขึ้นเป็นความเสี่ยงต่อการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปโดยรวม และมีความเป็นไปได้มากขึ้นที่เศรษฐกิจจะขยายตัวได้ต่ำกว่าที่คาดไว้ในปัจจุบัน

เศรษฐกิจญี่ปุ่น เริ่มชะลอตัวในไตรมาสที่สองจากการชะลอตัวของทั้งอุปสงค์ภายในประเทศและการส่งออก ภายหลังจากที่ขยายตัวในอัตราสูงในไตรมาสแรกตามภาวะความต้องการในตลาดสหรัฐฯ เอเชีย และจีนที่ขยายตัวสูงในไตรมาสแรก ซึ่งทำให้อัตราการขยายตัวเฉลี่ยในครึ่งแรกเท่ากับร้อยละ 5.7 และจากแนวโน้มที่ความต้องการสินค้าภายในประเทศ การลงทุน และการส่งออกจะชะลอตัวตามภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ จีน และของโลกโดยรวมทำให้คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวประมาณร้อยละ 4.0 ในปี 2547 ซึ่งนับว่ายังเป็นอัตราที่สูง โดยมีอัตราเงินเฟ้อยังติดลบ นั่นคือราคาสินค้าโดยเฉลี่ยยังลดลงแต่ลดความรุนแรงลงกว่า

ในปี 2546 เนื่องจากความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นมากในปี 2547 อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจญี่ปุ่นยังมีความเสี่ยงจากปัญหาพื้นฐานในเชิงโครงสร้างที่จะกลายเป็นข้อจำกัดต่อการดำเนินนโยบายได้ในระยะต่อไป อาทิ ภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจเอกชนทั่วไปยังอ่อนแอ หนี้ภาครัฐฯ ที่ยังอยู่ในระดับสูง และภาวะเงินฝืดที่ต่อเนื่อง

เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากความพยายามของรัฐบาลในการลดความร้อนแรงของการลงทุน โดยการเพิ่มเงินสำรองตามกฎหมายของสถาบันการเงิน และการชะลอการขยายสินเชื่อธนาคารพาณิชย์สำหรับสาขาเศรษฐกิจที่มีการขยายการลงทุนสูงอย่างต่อเนื่องและมีความร้อนแรงมากเกินไป อาทิ สาขาอสังหาริมทรัพย์ และการผลิตเหล็กกล้า อย่างไรก็ตาม การปรับตัวจะมีผลกระทบต่อสินค้าทุนมากกว่าการจ้างงาน ในขณะที่รายได้ในภาคชนบทและในเมืองยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากราคาพืชผลที่สูงขึ้น และยังมีการไหลเข้าของการลงทุนจากต่างชาติอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การส่งออกยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีแม้ว่าจะมีการปรับลดการคืนภาษีแก่ผู้ส่งออกลงก็ตาม ในครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจจีนเริ่มลดความร้อนแรงลงจากการชะลอตัวของการลงทุน แต่โดยรวมในครึ่งแรกเศรษฐกิจจีนขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 9.7 โดยที่การใช้จ่ายและการส่งออกยังขยายตัวสูงและชดเชยการชะลอตัวของการลงทุน ดังนั้นตลอดปี จึงคาดว่าเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราประมาณร้อยละ 8.0 ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.1 ในปี 2546 อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากจากราคาวัตถุดิบและราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นมาก ประกอบกับราคาสินค้าโภคภัณฑ์และราคาอาหารที่สูงขึ้น เนื่องจากได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วม คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะเท่ากับประมาณร้อยละ 4.4 สูงกว่าร้อยละ 1.2 ในปี 2546 มาก

กลุ่มประเทศเอเชียไม่รวมญี่ปุ่น เศรษฐกิจในกลุ่มนี้ยังขยายตัวได้ดีในไตรมาสที่สอง โดยเฉพาะเศรษฐกิจสิงคโปร์ ฮ่องกง ไต้หวันและมาเลเซีย เนื่องจากเศรษฐกิจในกลุ่มนี้ยังได้รับประโยชน์จากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกษตร รวมทั้งปริมาณการค้าในภูมิภาคและการส่งออกไปยังประเทศจีนที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับแรงกระตุ้นอุปสงค์ภายในที่ยังมีอยู่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะจากการใช้นโยบายดอกเบี้ยต่ำ พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีทำให้ผลกระทบจากราคาน้ำมันยังอยู่ในระดับที่จัดการได้ และในการประเมินสถานการณ์ล่าสุดโดยสถาบันต่าง ๆ ได้ปรับเพิ่มประมาณการเศรษฐกิจปี 2547 ของประเทศ ฮ่องกง สิงคโปร์ เกาหลีใต้ มาเลเซีย และไต้หวัน และโดยรวมเศรษฐกิจเอเชียที่ไม่รวมญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 6.6 สูงกว่าร้อยละ 6.0 ในปี 2546 อัตราเงินเฟ้อจะอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 3.5 เพิ่มขึ้นมากจากร้อยละ 1.6 ในปี 2546

2.2 ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจไทยในครึ่งหลังปี 2547

ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในครึ่งปี 2547 เป็นปัจจัยที่ได้ประเมินไว้ตั้งแต่ต้นปี แต่เริ่มอ่อนตัวลงและสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้น้อยกว่าในช่วงครึ่งแรก ประกอบด้วย

(1) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลกนับว่ายังเป็นปัจจัยบวกแม้จะมีแนวโน้มชะลอตัวลงในช่วงครึ่งหลัง

(2) ปัจจัยที่ยังเอื้ออำนวยต่อการลงทุนภาคเอกชนประกอบด้วย อัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่องและอยู่ในระดับสูง อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงซึ่งเป็นต้นทุนการกู้ยืมที่แท้จริงยังอยู่ในระดับต่ำแม้จะมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ย ณ ราคาตลาด และผลประกอบการภาคธุรกิจเอกชนที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแม้ว่าจะในอัตราที่ชะลอช้าลงก็ตาม

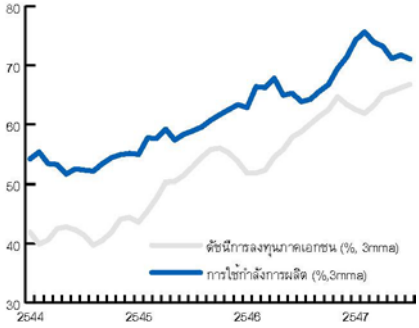

ที่มา ธปท.

(3) ปัจจัยสนับสนุนด้านรายได้ซึ่งส่งผลบวกต่อการใช้จ่ายครัวเรือนทั้งการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ราคาสินค้าเกษตรและผลประกอบการภาคธุรกิจเอกชนที่ยังเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นความได้เปรียบอัตราการค้าที่ยังมีอยู่ก็จะช่วยเพิ่มรายได้และชดเชยกำลังซื้อที่ถูกกระทบโดยราคาน้ำมันได้ในบางส่วน

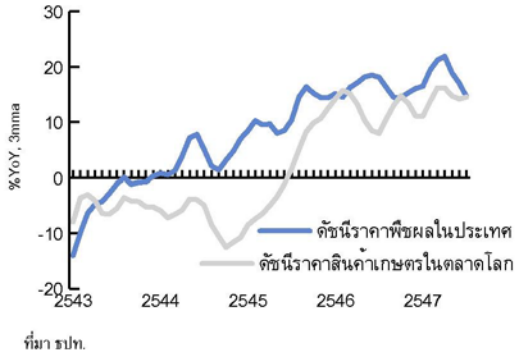

ที่มา ธปท.

(4) แนวโน้มการเบิกจ่ายจากงบกลางมากขึ้นในช่วงปลายปี เนื่องจากการเบิกจ่ายในส่วนนี้ยังล่าช้ามาก และการใช้จ่ายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในช่วงปลายปีจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการใช้จ่ายครัวเรือน

3. ข้อจำกัด/ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจปี 2547

ในการประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจปี 2547 ณ วันที่ 6 กันยายน 2547 พิจารณาว่าข้อจำกัดต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในครึ่งหลังปี 2547 ที่สำคัญคือ

3.1 ข้อจำกัด/ปัจจัยเสี่ยงจากภายนอก

(1) **การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงครึ่งหลังของปี** จากการดำเนินนโยบายการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นและมาตรการเฉพาะด้านในการควบคุมการขยายสินเชื่อในหลายประเทศเพื่อลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในสหรัฐฯ และจีน และผลกระทบที่ชัดเจนต่อการส่งออกของญี่ปุ่น การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกตามวัฏจักรได้รับผลกระทบมากขึ้นจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมากที่อาจจะทำให้ภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกรุนแรงกว่าแนวโน้มปกติ

อย่างไรก็ตามประเมินว่าโดยรวมเศรษฐกิจโลกยังขยายตัวได้ค่อนข้างดีในช่วงครึ่งหลังเนื่องจาก

- เศรษฐกิจหลัก ๆ อาทิ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน และเอเชีย ยังได้รับผลต่อเนื่องจากการดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำและการใช้จ่ายของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งผลบวกต่อเนื่องจากภาวะการค้าโลกที่เพิ่มขึ้นมากตั้งแต่ปี 2545 ต่ออุปสงค์ภายในประเทศประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในกลุ่มประเทศเอเชีย
- แม้อัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้นแต่นับว่ายังอยู่ในระดับต่ำและอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงซึ่งสะท้อนต้นทุนการกู้ยืมที่แท้จริงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และสำหรับประเทศในเอเชียรวมทั้งประเทศไทยเป็นช่วงที่ปัญหาหนี้ภาคธุรกิจเอกชนได้ปรับตัวดีขึ้นมากแล้ว
- ผลกระทบจากราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเศรษฐกิจโลกในปี 2547 จะไม่รุนแรง เนื่องจากปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจในหลายประเทศที่แข็งแกร่งในขณะที่ราคาน้ำมันสูงขึ้น อาทิ ฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดที่ดีของประเทศในเอเชีย ญี่ปุ่น และจีน เป็นต้น ประสิทธิภาพการผลิตที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องที่ช่วยลดแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อในสหรัฐฯ การที่ธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ ดำเนินนโยบายการเงินที่ระมัดระวังและการเฝ้าระวังความเคลื่อนไหวราคาสินค้าอย่างรอบคอบขึ้นกว่าในอดีตทำให้ประชาชนมีความวิตกกังวลในเรื่องปัญหาเงินเฟ้อน้อยลง และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้นและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราค่อนข้างสูงในสหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน และเอเชียในช่วงครึ่งแรกของปี รวมทั้งประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่ดีขึ้นในหลาย ๆ ประเทศ ทำให้เศรษฐกิจโลกมีความอ่อนไหวต่อราคาน้ำมันน้อยลงกว่าในอดีต

  แต่อย่างไรก็ตามผลกระทบจากราคาน้ำมันแพงต่อเศรษฐกิจโลกในปี 2548 จะชัดเจนมากกว่าในปี 2547 เนื่องจากเป็นช่วงของวัฏจักรเศรษฐกิจโลกชะลอตัวที่ชัดเจนมากขึ้น และคาดว่าภาระต้นทุนที่สูงขึ้นตั้งแต่ปี 2547 จะถูกทะยอยผลักไปสู่ผู้บริโภคโดยการทะยอยปรับขึ้นราคาสินค้า ในภาวะที่กำลังการผลิตส่วนเกินได้ลดลงและการจ้างงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นแรงกดดันต่อค่าจ้างแรงงานมากขึ้น

- ประเทศที่มีรายได้จากน้ำมันเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะประเทศในตะวันออกกลางและรัสเซีย มีการใช้จ่ายมากขึ้นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ จึงช่วยบรรเทาผลกระทบต่อการส่งออกของโลก

(2) **ปัญหาราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มสูงขึ้น** ยังเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการขยายตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลกที่จะมีผลต่อการส่งออกของไทย ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าสินค้าจะเพิ่มขึ้นเร็วจากราคาน้ำมันดิบที่สูงขึ้นในขณะที่ปริมาณการใช้ปรับชะลอลงเพียงช้า ๆ ซึ่งจะกระทบต่อฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศ รวมทั้งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนแม้จะมีการตรึงราคาน้ำมันดีเซลก็ตาม

3.2 ข้อจำกัด/ปัจจัยเสี่ยงภายในประเทศ

ในการประกาศตัวเลขการประมาณการครั้งก่อนพิจารณาว่าปัญหาการส่งออกไก่และกุ้งเป็นข้อจำกัดต่อการส่งออกประกอบกับความเสี่ยงจากราคาสินค้าที่มีแนวโน้มสูงขึ้นจากการเพิ่มค่าจ้างแรงงาน เงินเดือนและค่าจ้าง และราคาน้ำมันและราคาวัสดุก่อสร้างที่เพิ่มขึ้น และปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ที่มีความรุนแรงมากขึ้น

ในการประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจในครั้งนี้ ประเมินว่าในครึ่งหลังของปีปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจประกอบด้วย การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยและราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้น ราคาน้ำมันเบนซินที่เพิ่มขึ้นภายหลังการยกเลิกการตรึงราคากระทบกำลังซื้อของประชาชน และประเทศไทยยังประสบปัญหาของประเทศเองที่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการส่งออก รวมทั้งฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจในอัตราสูงในช่วงครึ่งหลังของปี 2546 ทำให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจในครึ่งหลังปี 2547 มีแนวโน้มชะลอตัว

(1) **ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นและแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยในขาขึ้น**

- ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นและแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยในขาขึ้นได้เริ่มส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายของครัวเรือนในครึ่งแรกปีนี้ และผลกระทบจะมากขึ้นในครึ่งหลังโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าคงทนถาวรที่มีความอ่อนไหวต่อราคา รายได้และอัตราดอกเบี้ยมากกว่ากลุ่มสินค้าที่ไม่คงทนถาวรหรือกึ่งคงทนถาวร ประกอบกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลง ในขณะที่การออมที่ชะลอลงเนื่องจากครัวเรือนได้นำการออมมาใช้จ่ายติดต่อกันมาหลายปีตั้งแต่หลังวิกฤตเศรษฐกิจ รวมทั้งการคาดการณ์แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยในช่วงขาขึ้น ในครึ่งแรกปีนี้การใช้จ่ายครัวเรือนเพื่อซื้อสินค้ากลุ่มผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ณ ราคาคงที่เพิ่มขึ้นจากครึ่งแรกปีที่แล้วร้อยละ 14.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 24.4 และ 18.8 ในครึ่งแรกและครึ่งหลังของปีที่แล้ว การใช้จ่ายในกลุ่มนี้ที่ชะลอลงชัดเจนคือ หมวดยานยนต์และอุปกรณ์ซึ่งขยายตัวร้อยละ 21.1 เทียบกับร้อยละ 43.2 และร้อยละ 30.2 ในครึ่งแรกและครึ่งหลังปี 2546

เงินฝากอื่น ๆที่มีระยะเวลาขยายตัวช้าลงเป็นเครื่องชี้การออมเริ่มชะลอตัวได้ระดับหนึ่ง

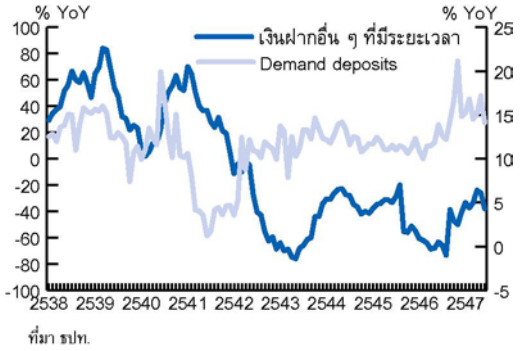

ที่มา ธปท.

- นอกจากนี้จะเห็นว่าสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลเริ่มชะลอตัวลงตั้งแต่ต้นปีนี้ โดย ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2547 ยอดคงค้างสินเชื่อประเภทนี้เพิ่มจากระยะเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 8.2 ต่ำกว่าการขยายตัวในอัตราร้อยละ 14.3 ณ สิ้นปี 2545 และร้อยละ 30.0 ณ สิ้นปี 2546
- แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจะไม่เพิ่มขึ้น แต่ผลกระทบจากการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยต่อการลงทุนภาคเอกชนในระยะสั้นจะผ่านทางการคาดการณ์แนวโน้มการชะลอความต้องการสินค้าทั้งจากตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อแรงจูงใจในการขยายการลงทุนบ้างโดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์ที่ความเชื่อมั่นธุรกิจได้ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนเมษายน และดัชนีความเชื่อมั่นลดลงต่ำกว่าระดับ 50 โดยอยู่ที่ระดับ 48.3 ในเดือน

กรกฎาคม ประกอบกับผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนได้ชะลอลงในไตรมาสที่สองซึ่งมีการขยายตัวร้อยละ 16.2 ต่ำกว่าร้อยละ 35.6 ในไตรมาสแรก แต่คาดว่าการชะลอตัวของการลงทุนจะไม่รุนแรง เนื่องจากนักลงทุนจะพิจารณาจากปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ยังดีและต้นทุนการกู้ยืมที่แท้จริงที่ยังอยู่ในระดับต่ำ และที่สำคัญคืออัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับก่อนช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ โดย ณ สิ้นเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ระดับ 70.9

(2) **ปัญหาการส่งออก**

การที่ยุโรปและญี่ปุ่นยังห้ามการนำเข้าไก่สดแช่เย็นและแช่แข็งจากประเทศไทยทำให้ใน 7 เดือนแรกปี 2547 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกไก่แช่แข็งลดลงถึงร้อยละ 88.0 และ 86.8 จากระยะเดียวกันของปีก่อน จึงคาดว่าผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกไก่สดแช่แข็งจะมากกว่าที่ประมาณการไว้เดิมว่าจะเริ่มส่งออกได้ในช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตามคิดเป็นผลกระทบที่เป็นมูลค่าการส่งออกไก่สดแช่แข็งตลอดทั้งปีประมาณ 19,000 ล้านบาท เท่าที่คาดไว้เดิม

การสอบสวนการทุ่มตลาดกุ้งของสหรัฐฯ สำหรับประเทศส่งออกกุ้งสำคัญได้นำไปสู่การปรับเพิ่มภาษีนำเข้าที่ในอัตราร้อยละ 5.56 - 10.25 สำหรับประเทศไทยซึ่งสูงกว่าร้อยละ 6.08 - 9.35 สำหรับเอกวาดอร์ รวมทั้งการเรียกเก็บอากรย้อนหลังเป็นเวลา 90 วัน ที่ทำให้เร่งการส่งออกไปแล้วในช่วงต้นปี

สำหรับการส่งออกอาหารกระป๋อง ยังประสบปัญหาต้นทุนเหล็กที่ใช้ทำกระป๋องสูงขึ้นและขาดแคลน และการส่งออกปลากระป๋องทูน่ากระป๋องที่ยังมีปัญหาเรื่องสารไนโตรฟูแรนตกค้าง รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนปลาทูน่าที่เป็นวัตถุดิบ เป็นต้น

4. สมมติฐานประมาณการปี 2547

4.1 เศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจโลกขยายตัวร้อยละ 4.4 สูงกว่าร้อยละ 3.9 ในปี 2546 ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากข้อสมมุติฐานในการประมาณการเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2547 แม้ว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกจะเพิ่มสูงขึ้นกว่าในการประเมินครั้งก่อน ทั้งนี้เนื่องจากมีการปรับข้อมูลเศรษฐกิจล่าสุดสำหรับไตรมาสแรกของหลายประเทศสูงขึ้น และข้อมูลการขยายตัวไตรมาสที่สองสูงกว่าที่คาดไว้เดิม จากความแข็งแกร่งของความต้องการภายในประเทศ และการส่งออกที่เพิ่มขึ้นมากโดยเฉพาะในกรณีของประเทศญี่ปุ่น จีน และกลุ่มประเทศในเอเชีย โดยที่ผลกระทบราคาน้ำมันในปี 2547 นี้ยังมีไม่มาก โดยที่ยังคาดว่าการปรับตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และ จีนจะค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่เกิดการชะลอตัวอย่างรุนแรง (Hard landing) เนื่องจาก

(1) ***ในกรณีของสหรัฐฯ*** แม้จะมีแนวโน้มที่จะขึ้นดอกเบี้ยแต่จะเป็นการขึ้นดอกเบี้ยที่ค่อยเป็นค่อยไปและจะเป็นการขึ้นดอกเบี้ยจากฐานที่ต่ำ ซึ่งต่างจากสถานการณ์ในปี 2538-2539 ซึ่งปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยขึ้นมากถึงประมาณ 300 จุดจากฐานอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าในปัจจุบัน จึงเกิดการปรับตัวของตลาดทุนที่รุนแรง

(2) ***การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน***จะไม่รุนแรง แม้ว่าการลงทุนที่มากเกินไปแสดงถึงความร้อนแรงของเศรษฐกิจ แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นว่า สาขาที่มีลงทุนมากและจะเกิดเป็นกำลังการผลิตส่วนเกิน ประกอบด้วยสาขาการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เหล็กกล้า อะลูมิเนียม และซีเมนต์ ซึ่งเป็นสาขาที่รัฐบาลเริ่มควบคุมด้านสินเชื่อมากขึ้น จึงเป็นการแก้ปัญหาเพื่อลดความร้อนแรงเฉพาะจุด และผลกระทบที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นต่อสินค้าทุนมากกว่าการจ้างงานที่จะมีผลต่อเนื่องต่อการใช้จ่ายครัวเรือน ที่จะไปสู่การปรับตัวชะลอลงอย่างรุนแรงของ

เศรษฐกิจ นอกจากนั้นจะเห็นการส่งออกของประเทศจีนยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องและแข่งขันได้มากขึ้นในกลุ่มสินค้าที่ใช้แรงงานเป็นหลัก ประกอบกับรายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้น ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยพยุงให้การชะลอตัวของเศรษฐกิจไม่รุนแรง และที่สำคัญรัฐบาลจีนได้ยืนยันชัดเจนว่าจะไม่ดำเนินมาตรการที่แตกต่างไปจากที่ดำเนินการแล้วเรื่องการเพิ่มสัดส่วนสำรอง และการลดการขยายสินเชื่อแก่สาขาเศรษฐกิจที่มีความกังวลว่าจะร้อนแรงเกินไป เป็นต้น

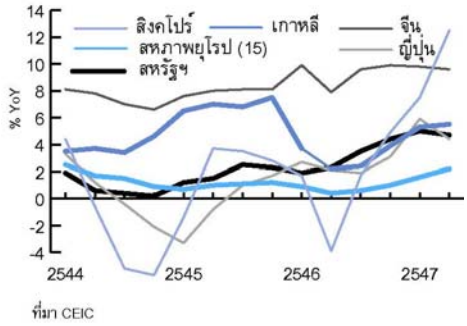

ที่มา CEIC

4.2 ราคาน้ำมันดิบโอมาน ปรับเพิ่มข้อสมมุติฐานราคาน้ำมันดิบแหล่งโอมานจากบาเรลละ 32.0 ดอลลาร์ในการประมาณ ณ วันที่ 7 มิถุนายน เป็นบาเรลละ 34.0 ดอลลาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.32 จากราคาเฉลี่ยในปี 2546 ตามความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันดิบล่าสุดที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าที่คาดไว้เดิม โดยเฉพาะปัญหาด้านการผลิตในประเทศรัสเซียและเวเนซูเอลา และการเก็งกำไรราคาน้ำมันในตลาดซื้อขายล่วงหน้าที่ส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัจจัยด้านจิตวิทยาอันเนื่องมาจากสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศอิรัก อย่างไรก็ตามยังคงคาดการณ์ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันในทิศทางที่ลดลงในช่วงปลายปีตามการชะลอตัวของความต้องการใช้น้ำมันในช่วงเศรษฐกิจโลกชะลอตัว โดยที่ราคาน้ำมันดิบอ้างอิงจากแหล่งโอมานเฉลี่ยเท่ากับ 32.93 ใน 8 เดือนแรก และคาดว่าจะทรงอยู่ในระดับ 37.40 ดอลลาร์ต่อบาเรลในเดือนกันยายนเท่ากับในเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา และแนวโน้มปริมาณการผลิตที่จะเพิ่มขึ้นเร็วกว่าความต้องการที่เพิ่มขึ้นทำให้คาดว่าราคาเฉลี่ยในไตรมาสสุดท้ายลดลงเป็น 35.5 ดอลลาร์ต่อบาเรล

อย่างไรก็ตามเป็นการคาดการณ์ราคาที่ไม่ลดลงมากเนื่องจากยังมีปัญหาเรื่องความไม่สงบในประเทศอิรักที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิต ประกอบกับเข้าสู่ช่วงหน้าหนาวในกลุ่มประเทศในทวีปอเมริกาและยุโรปที่จะทำให้ความต้องการใช้พลังงานเพื่อทำความอบอุ่นเพิ่มขึ้นอีก แม้ว่าการสะสมสะต็อคน้ำมันในเชิงพาณิชย์ของกลุ่มประเทศ OECD จะเริ่มเพิ่มขึ้นแล้วก็ตาม

4.3 รัฐบาลยังคงตรึงราคาดีเซล ณ ระดับปัจจุบันลิตรละ 14.59 บาทจนถึงสิ้นปีเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ สำหรับราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 91 และ 95 คงอยู่ในระดับปัจจุบันลิตรละ 20.78 และ 21.79 บาทไปอีก 2 เดือน ซึ่งเป็นราคาที่สูงกว่าราคาที่แท้จริง และจะเริ่มมีการปรับลดราคาขายปลีกลงใกล้เคียงกับราคาที่แท้จริงมากขึ้นตามการลดลงของราคาน้ำมันดิบในช่วงปลายปี ดังนั้นราคาเฉลี่ยตลอดปี 2547 ของน้ำมันดีเซล เบนซิน 91 และ 95 จะเท่ากับ 14.59 18.30 และ 19.16 บาทตามลำดับ

4.4 ราคาสินค้าส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 ปรับเพิ่มจากร้อยละ 14.0 ในการประเมินครั้งก่อน เนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นสูงทำให้ราคาส่งออกในช่วง 7 เดือนแรกทรงตัวอยู่ในระดับสูงรวมทั้งราคาสินค้าเกษตรที่ชะลอตัวเพียงช้า ๆ โดยที่ราคาสินค้าส่งออกในทุกหมวดทั้งราคาสินค้าเกษตร สินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าอุตสาหกรรมและเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าในปี 2546 ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยทั้งปี 2547 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 14 สูงกว่าร้อยละ 11 จากการประมาณการเดิมจากแนวโน้มราคาสินค้าส่งออกและสินค้านำเข้าแสดงว่าประเทศไทยยังมีโอกาสได้เปรียบอัตราการค้า (term of trade) แต่เป็นการได้เปรียบอัตราการค้าที่ลดลงกว่าที่คาดไว้เดิมในเดือนมิถุนายน เนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นมาก

4.5 ไม่สามารถส่งออกไก่สดแช่แข็งได้จนถึงสิ้นปี 2547 ในขณะที่การส่งออกกุ้งไปยังสหรัฐฯ ได้รับผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้า ที่ทำให้ประเทศไทยแข่งขันกับผู้ผลิตภายในประเทศสหรัฐฯและประเทศผู้ส่งออกที่ถูกเรียกเก็บภาษีในอัตราที่ต่ำกว่า อาทิ เอกวาดอร์ ได้ลำบากขึ้น

5. แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2547

ในการประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจปี 2547 ในครั้งวันที่ 6 กันยายนนี้ สศช. ได้ปรับประมาณการเศรษฐกิจลงจากร้อยละ 6.0-7.0 ในการประกาศ ณ วันที่ 6 มิถุนายน 2547 เป็นร้อยละ 6.0-6.5 และปรับเพิ่มอัตราเงินเฟ้อเป็นร้อยละ 2.7 จากคาดการณ์เดิมร้อยละ 2.5 การปรับลดปริมาณการใช้จ่ายครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชนตามแนวโน้มการชะลอตัวค่อนข้างชัดเจนในครึ่งหลังของปีเป็นองค์ประกอบหลักที่ทำให้ปรับลดประมาณการเศรษฐกิจในครั้งนี้ในขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการสุทธิเป็นตัวชะลอการขยายตัวของเศรษฐกิจน้อยกว่าในการประมาณการครั้งก่อน อย่างไรก็ตามลักษณะของการขยายตัวยังเป็นการขยายตัวที่มีอุปสงค์ภายในประเทศเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ในขณะที่การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิเป็นปัจจัยที่ชะลอการขยายตัว เนื่องจากปริมาณการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปริมาณการส่งออก การปรับลดการขยายตัวทางเศรษฐกิจและปรับเพิ่มอัตราเงินเฟ้อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญดังนี้

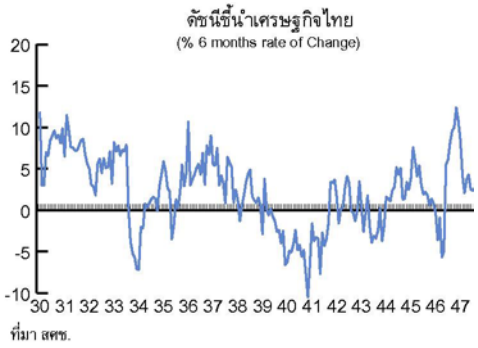

(1) ปรับตามฐานข้อมูลเศรษฐกิจล่าสุดจนถึงเดือนกรกฎาคม โดยในครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 6.4 จากครึ่งแรกปี 2546 การขยายตัวรายไตรมาสแสดงแนวโน้มชะลอตัวทั้งเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าโดยกำจัดปัจจัยในทางฤดูกาลออกแล้ว นอกจากนี้ข้อมูลรายเดือนล่าสุดในเดือนกรกฎาคมก็สะท้อนภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวชัดเจนมากขึ้น ทั้งนี้เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจหลัก ๆ แสดงว่า

- ข้อมูลการส่งออกที่ได้กำจัดปัจจัยทางฤดูกาลออกแล้วแสดงว่าการส่งออกได้ผ่านพ้นช่วงขยายตัวสูงสุด และเริ่มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง และจากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกชะลอตัว และการเปลี่ยนแปลงที่แสดงว่าการนำเข้าของตลาดออกที่สำคัญของไทยกำลังอยู่ในช่วงการขยายตัวสูงสุดของวัฏจักร จึงคาดว่าความต้องการการนำเข้าของตลาดหลักของไทยจะเริ่มชะลอตัวในช่วงต่อไป

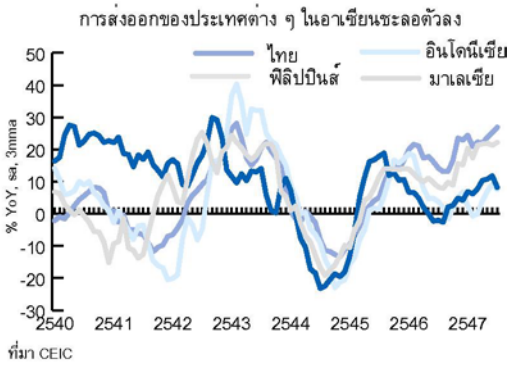

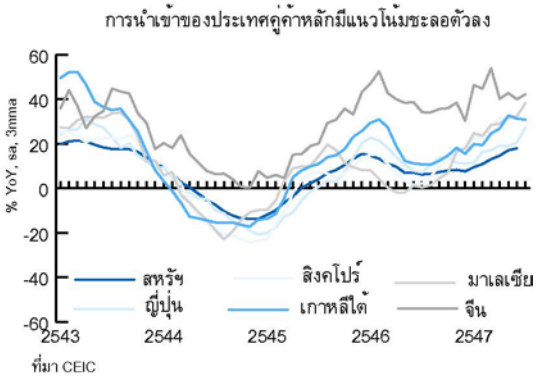

- ข้อมูลเศรษฐกิจในช่วง 7 เดือนแรกของปีแสดงว่าการใช้จ่ายครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชนกำลังชะลอตัว และเป็นการชะลอตัวที่เร็วและมากกว่าที่คาดไว้เดิมในการประเมินครั้งก่อน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและกำลังซื้อ รวมทั้งการคาดการณ์อัตราดอกเบี้ยขาขึ้นทำให้ประชาชนมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้น

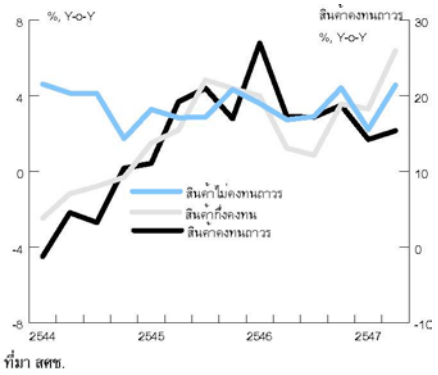

ที่มา สศช.

(2) ราคาน้ำมันดิบและราคาน้ำมันขายปลีกเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าที่คาดไว้เดิมและได้มีการปรับราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นแม้จะมีการตรึงราคาน้ำมันขายปลีกน้ำมันดีเซลไว้ ณ ระดับหนึ่ง และการยกเลิกการตรึงราคาน้ำมันเบนซินทำให้ราคาน้ำมันขายปลีกสูงขึ้นและทำให้ส่วนแบ่งค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้บริโภคสูงขึ้นจึงกระทบกำลังซื้อสินค้าในหมวดอื่น ๆ ประกอบกับผลทางจิตวิทยาที่ทำให้ความเชื่อมั่นผู้บริโภคและนักลงทุนลดลง

(3) การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่มีการปรับเพิ่มเร็วกว่าที่นักวิเคราะห์ส่วนใหญ่คาดกันไว้เดิมว่าจะมีการปรับอัตราดอกเบี้ยอย่างเร็วที่สุดในช่วงไตรมาสสุดท้าย

การประมาณการเศรษฐกิจรายสาขา เป็นดังนี้

(1) การใช้จ่ายของครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.6 ปรับลดประมาณการจากร้อยละ 6.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการชะลอตัวของการใช้จ่ายในช่วงครึ่งแรกของปี ผลกระทบของราคาน้ำมันที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูง อัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นและผลผลิตเกษตรที่ลดลง รวมทั้งความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ลดลง

(2) การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 16 ปรับลดลงจากการประมาณการร้อยละ 20.5 บนฐานข้อมูลล่าสุดที่แสดงแนวโน้มการชะลอตัวของการลงทุนเอกชนและความเชื่อมั่นนักลงทุนที่ลดลง รวมทั้งการคาดการณ์ความต้องการสินค้าทั้งในประเทศและจากต่างประเทศที่มีแนวโน้มชะลอตัว อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมยังเป็นการขยายตัวในเกณฑ์ที่น่าพอใจเนื่องจากปัจจัยสนับสนุนจากพื้นฐานเศรษฐกิจที่ดี และอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น

(3) ปรับลดประมาณการการลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ลงจากร้อยละ 10.0 เป็นร้อยละ 7.0 ตามแนวโน้มการเบิกจ่ายที่ยังเบิกจ่ายได้ช้ากว่าที่คาดไว้เดิมทั้งรัฐวิสาหกิจและจากงบกลางของรัฐบาลที่เป็นงบลงทุน โดยเฉพาะงบลงทุนในการก่อสร้าง อย่างไรก็ตามคาดว่าจะมีการเร่งเบิกจ่ายในส่วนของรายการใช้จ่ายประจำจากงบกลางมากขึ้นในช่วงปลายปี รวมทั้งการเบิกจ่ายค่าจ้างเงินเดือนในส่วนของเงินประจำตำแหน่งที่มีการตกเบิกเพิ่มขึ้นจึงคงการประมาณการใช้จ่ายรัฐบาล ณ ราคาคงไว้ที่ร้อยละ 8.0 เท่ากับการประมาณการในครั้งก่อน

(4) การส่งออกสินค้าและบริการ ปรับลดปริมาณการส่งออกสินค้าลงจากร้อยละ 7.5 เป็นร้อยละ 6.0 แม้ว่าจะคงข้อสมมุติฐานการขยายตัวเศรษฐกิจโลกไว้เท่าเดิม ทั้งนี้เป็นผลจากด้านราคาและปัญหาที่เป็นปัจจัยชั่วคราวประกอบด้วยปัญหาการส่งออกไก่สดแช่แข็งที่ยืดเยื้อมากกว่าที่ประเมินสถานการณ์ไว้เดิม ปัญหาการแข่งขันการส่งออกกุ้งไปยังสหรัฐฯ[1] และปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบในการส่งออกอาหารทะเลกระป๋อง รวมทั้งผลกระทบจากราคาสินค้าส่งออกโดยเฉลี่ยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมันและต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น

อย่างไรก็ตามปริมาณการส่งออกบริการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นรวดเร็วจากการที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นมากและได้กลับเข้าสู่สภาวะปกติ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความมั่นใจในสถานการณ์ในประเทศไทยมากขึ้น รวม

---

1 สหรัฐเปิดไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้ากุ้งของไทย เมื่อวันที่ 29 กค. 2547 โดยได้ประกาศผลอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเบื้องต้นสำหรับกุ้งที่นำเข้าจากไทยในอัตรา 5.56 - 10.25% บราซิล 0.0 – 67.8% อินเดีย 3.56 - 27.49% และเอกวาดอร์ 6.08 - 9.35% ส่วนจีนและเวียดนามซึ่งได้มีการพิจารณาไปก่อนหน้าอัตราอากรอยู่ที่ 12.11 - 93.13% และ 7.67 - 112.81% ตามลำดับ ซึ่งอัตราเอดีเบื้องต้นนี้เป็นจะเก็บจากการนำเข้ากุ้งเป็นการชั่วคราวประมาณ 4 เดือนโดยจะมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการในตั้งแต่เดือนสิงหาคมเป็นต้นไป หลังจากนั้นจะมีการพิจารณาอัตราเอดีขั้นสุดท้าย ซึ่งคาดว่าจะประกาศผลประมาณวันที่ 17 ธ.ค. 47 นี้

ทั้งฐานจำนวนนักท่องเที่ยวที่ต่ำในไตรมาสที่สองปีที่แล้ว ซึ่งเป็นช่วงผลกระทบการแพร่ระบาดของโรคซาร์สรุนแรงมากที่สุด ทำให้อัตราการขยายตัวของภาคบริการอยู่ในระดับสูง

การส่งออกสินค้าจะมีมูลค่า 94.9 พันล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.0 หรือมีมูลค่าประมาณ 3,843.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.4 ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ราคาสินค้าส่งออกโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 สำหรับรายรับบริการ ณ ราคาคงที่ ตลอดปีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 จากที่ลดลงร้อยละ 3.4 ในปี 2546 การ**ส่งออกสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ ขยายตัวร้อยละ 7.3**

(5) **การนำเข้าสินค้าและบริการ** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 93.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.6 โดยที่ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 ปรับลดลงจากการประมาณการในครั้งก่อนตามสัญญาณการชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชน และราคาในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มเนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น เมื่อคิดเป็นเงินบาทการนำเข้าสินค้ามีมูลค่าเท่ากับ 3,744.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.9 จากปี 2546

การนำเข้าบริการ ณ ราคาคงที่ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ดังนั้นการนำเข้าสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ ในปี 2547 จึงเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 สูงกว่าร้อยละ 7.4 ในปี 2546

(6) **ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด** ดุลการค้ามีแนวโน้มเกินดุลประมาณ 1.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 68.9 พันล้านบาท ลดลงจากการเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ หรือ 174.4 พันล้านบาท ในปี 2546 อย่างชัดเจน เนื่องจากปริมาณการนำเข้าเร่งตัวมากขึ้น สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวมีแนวโน้มดีขึ้นภายหลังจากที่ปัญหาการระบาดของไข้หวัดนกได้คลี่คลายลง จะทำให้ดุลบริการเกินดุลสูงกว่าในปี 2546 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 6.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นประมาณ 243 พันล้านบาท หรือร้อยละ 3.8 ของ GDP ลดลงกว่าการเกินดุล 8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือ 329.9 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.6 ของ GDP ในปี 2546

(7) **อัตราเงินเฟ้อ** เท่ากับร้อยละ 2.7 ปรับเพิ่มจากประมาณการเดิมร้อยละ 2.5 เนื่องจากราคาสินค้าที่ปรับเพิ่มขึ้นตามต้นทุนวัตถุดิบ ราคาน้ำมัน และค่าจ้าง เงินเดือนที่ปรับเพิ่มขึ้น ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นมากเป็นหมวดอาหารและเครื่องดื่ม และราคาหมวดขนส่ง แต่อย่างไรก็ตามราคาสินค้าหมวดที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มรวมเพิ่มขึ้นช้ากว่าเนื่องจากค่าเช่าและการตกแต่งบ้านซึ่งมีน้ำหนักมากที่สุดในหมวดนี้เพิ่มขึ้นน้อย

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2547

	ข้อมูลเบื้องต้น		ประมาณการ 2547		
	2545	2546	8 มี.ค.	7 มิ.ย.	6 ก.ย.[1/]
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	5,451.9	5,938.9	6,484.1	6,473.4	6,455.6
อัตราการขยายตัวของ GDP	**5.4**	**6.7**	**7.0**	**6.0-7.0**	**6.0-6.5**
(ณ ราคาคงที่, %)					
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	6.5	11.7	16.0	17.7	13.8
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	13.2	17.9	19.0	20.5	16.0
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	-5.8	-2.3	8.0	10.0	7.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	4.6	5.6	5.7	6.4	5.9
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.9	6.3	6.0	6.2	5.6
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	2.5	1.1	4.0	8.0	8.0
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	12.1	6.5	7.3	7.8	7.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	66.1	78.4	90.2	95.3	94.9
อัตราการขยายตัว (%)	4.6	18.6	15.0	21.5	21.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	12.2	8.8	8.0	7.5	6.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	13.6	7.4	9.2	12.8	10.5
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	63.4	74.2	87.6	92.8	93.2
อัตราการขยายตัว (%)	4.4	17.1	18.0	25.0	25.6
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	13.1	8.8	10.0	14.0	11.6
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	2.8	4.2	2.6	2.5	1.7
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	7.0	8.0	6.9	6.5	6.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	5.5	5.6	4.1	4.0	3.8
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	0.7	1.8	2.2	2.5	2.7
GDP Deflator	0.7	2.1	2.2	2.5	2.7

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 6 กันยายน 2547

1/ = องค์ประกอบการประมาณการกรณีเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 6.0

6. แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2548

เศรษฐกิจไทยในปี 2548 มีแนวโน้มขยายตัวในช่วงประมาณร้อยละ 5.5-6.5 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ใกล้เคียงกับศักยภาพการขยายตัวร้อยละ 6.0-6.5 ของประเทศในระยะปานกลาง แต่เป็นอัตราการขยายตัวที่ชะลอลงกว่าการขยายตัวในระดับสูงในปี 2546-2547 เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องในปี 2548 และเป็นข้อจำกัดของการส่งออกของไทย สำหรับปัจจัยภายในประเทศที่จะเป็นข้อจำกัดการขยายตัวของเศรษฐกิจประกอบด้วย อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง และการปรับขึ้นราคาขายปลีกน้ำมันดีเซล เมื่อยกเลิกการตรึงราคาน้ำมันและปล่อยให้ราคาถูกกำหนดโดยกลไกตลาด ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นในระยะปานกลางเพื่อสนับสนุนให้เกิดการปรับประสิทธิภาพการผลิตอย่างจริงจังและลดความบิดเบือนในระบบเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตามปัจจัยข้อจำกัดดังกล่าวยกเว้นราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นมากจากแรงกดดันด้านอุปทานนั้นเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจตามแนวโน้มปกติของวัฏจักรเศรษฐกิจเมื่อมีการขยายตัวในอัตราสูงกว่าศักยภาพการผลิตโดยใช้กำลังการผลิตส่วนเกินจำนวนมากมาระยะหนึ่ง อัตราการว่างงานจะลดลงและกดดันให้ค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งความต้องการใช้วัตถุดิบและปัจจัยในการผลิตที่เพิ่มขึ้นมากอย่างต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ทำให้ราคาปัจจัยการผลิตและต้นทุนการผลิตสูงขึ้นและกำลังการผลิตส่วนเกินลดลง ซึ่งในที่สุดแล้วจะทำให้อัตราเงินเฟ้อของประเทศสูงขึ้น นอกจากนั้น หากอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเป็นลบต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานเกินไปอาจนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจร้อนแรงและขาดเสถียรภาพ ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้เริ่มทะยอยขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2547 และคาดว่าจะมีการทะยอยปรับเพิ่มในปี 2548 โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2548 จะเท่ากับร้อยละ 2.8-3.0

การขยายตัวในกรณีสูงประมาณร้อยละ 6.5 จะต้องอาศัยการขยายตัวได้ดีของการส่งออก ราคาสินค้าเกษตรดีและเป็นฐานรายได้สำหรับการใช้จ่ายที่จะขยายตัวได้ต่อไป และความต่อเนื่องของการลงทุนภาคเอกชนที่จะต้องได้รับการสนับสนุนสินเชื่อในตลาดเงินและการระดมทุนในตลาดทุนที่เหมาะสม เนื่องจากการลงทุนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้จำเป็นต้องพึ่งพิงการระดมทุนจากภายนอกบริษัท (external financing) มากขึ้น โดยที่การระดมทุนเพียงแต่จากในบริษัท (internal financing) จะไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากสภาพคล่องในปัจจุบันที่ระดับ 5-6 แสนล้านบาท ความต้องการเงินทุนและสินเชื่อภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับประมาณร้อยละ 5.5-6.5 จะยังไม่ทำให้ตลาดการเงินประสบปัญหาสภาพคล่องตึงตัวที่จะต้องปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงคาดว่า การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยจะเป็นการค่อย ๆ ทยอยปรับขึ้น

ดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลลดลงเนื่องจากการนำเข้าที่ยังเพิ่มเร็วกว่าการส่งออก และราคาน้ำมันดิบที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงจะทำให้ความได้เปรียบอัตราการค้าลดลง และประเทศไทยอาจจะกลับมาเสียเปรียบอัตราการค้าในปี 2548 การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจะอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 3

ประเด็นการบริหารเศรษฐกิจที่สำคัญในปี 2548 คือการสร้างความต่อเนื่องของการลงทุน และการรักษาการขยายตัวของการใช้จ่ายภาคเอกชนในอัตราที่เหมาะสม โดยการจัดการเศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้การขยายตัวด้านอุปสงค์ร้อนแรงจนเกินไปและสอดคล้องกับศักยภาพการผลิตด้านอุปทาน และในขณะเดียวกันก็ต้องระวังมิให้เศรษฐกิจชะลอตัวเร็วเกินไป และที่สำคัญจะต้องให้ลำดับความสำคัญต่อนโยบายการปรับประสิทธิภาพและเพิ่มศักยภาพการผลิตทางด้านอุปทานให้มากขึ้น ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การปฏิรูปกฎหมายให้มีความทันสมัย และการบริหารจัดการที่ดีในทุกระดับ

แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและประเทศเศรษฐกิจหลัก

	2546	2547	2548
1. โลก [1/]	2.2	3.4	2.3 ⇓
2. สหรัฐอเมริกา			
ประมาณการโดย Lehman Brothers	3.0	4.2	3.3 ⇓
ประมาณการโดย IMF	3.0	4.3	3.4 ⇓
ประมาณการโดย Bank of Montreal	3.0	4.4	3.7 ⇓
ประมาณการโดย HSBC	3.7	4.6	3.7 ⇓
3. ญี่ปุ่น			
ประมาณการโดย Lehman Brothers	2.7	4.1	1.2 ⇓
ประมาณการโดย IMF	2.7	3.4	1.9 ⇓
ประมาณการโดย HSBC	2.5	4.3	2.4 ⇓
ประมาณการโดย UBS	2.5	4.5	2.0 ⇓
4. กลุ่มประเทศยูโร			
ประมาณการโดย Lehman Brothers	0.5	1.7	1.7
ประมาณการโดย IMF	0.4	1.7	2.3 ⇑

[1/] รวม 4 ภูมิภาคใหญ่สุดของโลก ประมาณการโดย Lehman Brothers